

kommunalloven ved efter Skøn at paaligne disse Handelspladser store aarlige Bidrag til Amtsfonden, at de fandt, at dette Kompagniskab var dem en lille Smule dyrt, og at de, selv om Adskillelse muligvis maatte medføre noget større Udgift for dem, dog vilde opnaa den Behagelighed, at de derved fik en større Selvstændighed, end de hidtil have haft. Saa vidt jeg har kunnet se af Forhandlingerne i det andet Ting, maa jeg altsaa antage, at der er fuldstændig Enighed mellem de paagældende 3 Kommuner og de paagældende Amsraad om, at denne Adskillelse bør finde Sted, og jeg ser da ikke rettere, end at det vilde være uheldigt, om man ved Betænkeligheder i den ene eller den anden Retning skulde skyde Sagen længere ud end højt-nødvendigt, al den Stund man har Ministerens Ord for, at Lovforslaget er saaledes affattet, at det maa anses for at træffe det rette. Med Hensyn til de 2 andre Kommuner, Frederiksværk og Marstal, foreligger der ikke et saadant Ønske om en Adskillelse, som for de andre 3 Handelspladsers Vedkommende, og derfor bliver deres Stilling uforandret.

Jeg kan ikke se rettere, end at de Bestemmelser, som her ere foreslaaede, i alt væsentligt stemme med det, som blev vedtaget med Hensyn til Esbjerg, da den blev ophøjet til Købstad, alene med de Undtagelser, som ere nødvendiggjorte derved, at Esbjerg jo var det rene Land, som blev ophøjet til Købstad, mens der her er Tale om Handelspladser, der allerede have en kommunal Styrelse, der meget godt kan passe ind i de ny Forhold, som opstaa, naar de blive Købstæder. De Bemærkninger, som den ærede sidste Taler kom med med Hensyn til § 4, kan jeg ikke være enig med ham i. Matrikuleringen efter Loven af 1863 har alt fundet Sted, og jeg finder, at den Ordning, der er truffen, maa blive uforandret. Derfor er der ikke andet at gøre, end at de i Lighed med andre Købstæder komme til at deltage i Udredelsen af Ligningsskatten. Derved ville de andre Købstæder opnaa, at deres Bidrag bliver noget mindre, men det forbyrser mig at høre, at denne Ligning for Silkeborg Købstad skulde medføre en Udgift af over 2,000 Kr. Jeg antager, at det ærede Medlem maa have undersøgt det, men jeg maa sige, at det forbyrser mig; naar jeg sammenligner det med, hvad f. Eks. en Købstad som Odense bidrager, forekommer dette Beløb mig langt større, end man kunde antage rimeligt, men jeg

antager, at det ærede Medlem i saa Henseende er sikker i sin Sag. Men selv om det nu er saa, er der jo ikke andet at sige dertil, end hvad Molière siger: Tu l'as voulu, George Dandin! Silkeborg har ønsket at blive fri for Makkerskab med Amtet, og jeg synes, at man maa lade den faa sit Ønske i saa Henseende opfyldt. Den foreslaaede Ordning kan jeg fuldt ud tiltræde. Jeg frygter for, at dersom vi begynde at gøre Ændringer ved det foreliggende Lovforslag — og jeg kan ikke se, at der er nogen sær Anledning til at gøre det — ville vi ikke faa Sagen tilendebragt i denne Samling, og jeg vilde dog ønske, at denne Lov kunde følge med den næste paa Dagsordenen, og at vi kunde faa dem fra Haanden inden denne Rigsdagssamlings Slutning. Jeg vil derfor henstille til den ærede sidste Taler, om han ikke kunde berolige sig ved det gensidige Samtykke, der foreligger fra Kommunerne, og ved den Tilslutning, Lovforslaget i dets foreliggende Form har fundet fra den højt-ærede Ministers Side. Jeg skal altsaa med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Bjerre: Som Repræsentant for et Par af de vedkommende Byer skal jeg tillade mig at anbefale dette Lovforslag, som vistnok i alt væsentligt stemmer med, hvad der er de vedkommende Byers Ønske. For flere Aar siden fandt der en Afløsning af Ofret Sted i Nørresundby efter de Regler, der gælde for Landet, altsaa med en fast Sum, i Stedet for, hvad der gælder for Byerne, efter Procentsystemet, og jeg kunde have ønsket, at man havde stillet det som en Betingelse til Nørresundby Kommune for at blive Købstad, at den gik ind paa en lignende Ordning i den Henseende som de andre Byer. Jeg kunde saa meget mere have ønsket det, som det desværre har vist sig umuligt at faa det andet Ting til at gaa ind paa at give Sognepræsteembedet en Erstatning for den store Sum, som i sin Tid blev taget fra Embedet og lagt til Bispetienden og med Bispetienden inddraget i Statskassen. Men efter det særdeles gode Forhold, der er mellem den nuværende Præst og Beboerne, kan man maaske have noget Haab om, at dette Forhold vil ordne sig ad helt frivillig Vej, og jeg skal derfor ikke insistere paa, at der bliver stillet en saadan Betingelse. Det vilde ogsaa nu være lovlig sent. Jeg kan altsaa godt tiltræde, hvad der er sagt af den højt-ærede